

ÚJSÁGVÁRI

2006-2007. évf. 10. szám

ujsgvari@yahoo.com

www.ujsgvari.fw.hu

december

LÁNGOLNI JÖTTEM

Patyi Zsófi verseit már többször is olvashattuk az Újságváriban, valamint a gimnázium nem rég megjelent verseskötetében, a Pillanatban. A ságváris költőlánny versei egyre nagyobb elismerésnek örvendenek, számtalan művét megtalálhatjuk az amatőr művészek honlapján, ahol igen elismerő kritikákat kap. December 3-án, a Somogyi Könyvtár tápéi fiókkönyvtárában megrendezett lírai estje nagy sikernek örvendett.

Lapunkban is megjelent egy hirdetés, majd az iskolában plakátokon is olvashattunk a rendezvényről, mégis az volt az érzésem, nem lesz jelentős közönség. Tápé „messze van”, a mai ember lusta, a költészettel szemben pedig sokszor előítéleteink vannak. Sokan már azt sem értik, miért volt fantasztikus Arany, vagy

Petőfi. Hogy várhatnánk el ezektől a „botfüllű” emberektől, hogy érdeklődjenek a kortárs költők iránt?

Lassan eljött december harmadika, egy gyönyörtű pénteki nap, mely történetesen egybeesett a SÁRA buli időpontjával, így még kisebb létszámra lehetett számítani. Az idő hűvös volt, így hát „megfagyva bár, de törve nem” in-

dultam el Tápéra 3 barátommal. Kis késéssel érkeztünk meg az estre, hisz a busz ritkán jár, és én is ritkán járok Tápéra... Odüsszeusi vándorlásunk után végre megtaláltuk a lírai est helyszínét. Az ajtón finoman kopogtunk, majd benyitottunk...

Folytatás a 7. oldalon

- EMLÉKEZZÜNK PUSKÁS ÖCSIRE!
2.
- KORTÁRS IRODALOM?
3.
- FIRST LEGO LEAGUE
5.
- KITÖRVE BÁR, DE MEGFOGYVA NEM
6.
- AZ OLASZ CSIZMA ÉS A KVÍZ
7.
- BOB MARLEY NEM AZ, AKIRE GONDOLSZ
9.

**Tanáraid kedvenc viccei
csak most, csak neked az
Újságváriban!
Lapozz bele!**

Két szőke nő beszélget:

- Megbuktam a KRESZ-vizsgán...
- Miért, mi történt?
- A körforgalom előtt volt egy 30-as tábla,
így én harmincszor körbementem...
- Nem lehet, hogy elszámoltad?

Tóth Károly

EGY LEGENDÁT VESZTETTÜNK EL

Ki ne hallotta volna a tragikus hírt, hogy 2006. november 17-én reggel 7 órakor, életének 80. évében meghalt Puskás Ferenc. Ország-világ gyászolta, a médiumok külön műsorokban búcsúztatták a magyar futballszárt.

A mi korosztályunk sajnos már csak filmekből, könyvekből és szüleink, nagyszüleink történeteiből ismeri Öcsi bácsit. Rengeteg anekdotát hallottam már vele kapcsolatban. Nagypám jó párszor látta élőben játszani a nagy legendát, ahogyan akkor nevezték, a „Száguldó Őrnagyot”. Többek között a 6-3-as győzelem visszavágójaként emlegetett mérkőzésen, ahol 7-1-re verte meg az aranycsapat az angolokat a Népstadionban.

A legkedvesebb emlékként arról mesélt, amikor Öcsi bácsi abba a faluba látogatott el, ahol ma is laknak. Puskás olyan emberekkel tudott egy egész estén át jó hangulatban beszélgetni, akiket nem is ismert előtte. Történeteket mesélt nekik a legendás mérkőzésekről és csibészésegekről, miközben a vendéglátói borral kínálták (egyéb-ként csak a fehérbort

szerette). Az akkor készült fényképet máig is őrzi a nagypám a Puskás című könyv lapjai között.

Az emlékével foglalkozó cikkek és televíziós műsorok sokat beszéltek arról, hogy

kaviccsal is tudott 50-et dekázni). Ő volt az aranycsapat kapitánya, igazi vezéregyenységgé vált, és minden körülmény között az tudott maradni.

85-ször ölthette magára a címeres mezt, olimpiai bajnok és világbajnoki ezüstérmes, háromszoros BEK-győztes – hogy csak a legfontosabb sikereit említsem. Már 16 évesen válogatott lett, előbb a Honvéddal, majd a

lehetett a 20. század legismertebb magyarja, mert zseniális játékos volt, hanem azért, mert a pályán kívül is megmutatkozott, milyen fantasztikus ember: segítőkész a társaival szemben (amikor nem volt pénz arra, hogy a női kosárlabdacsapat kiutazzon az olimpiára, meggyőzte a honvédelmi minisztert, hogy fedeztesse a költségeket). Szerető férj, apa, nagypapa és barát volt egyszerre.

Tudtunk a súlyos betegségéről, és azt is tudtuk, hogy nem lehet örökké közöttünk. Azonban ő volt az az ember, aki pusztán az azal, hogy életben volt, segített a magyar sportnak a magyar labdarúgásnak.

Mindannyian őrizzük az emlékét! Öcsi bácsi, Isten veled, nyugodj békében!

Horváth Bálint

Forrás: www.ewige-wm-elf.de

miért is volt a világ egyik legjobb futballistája. Sok mindent elmondtak a játékosársak és a szakértők, többek között azt, hogy a „vállá felett” is, azaz gondolkodásban is zseni volt. Meglátta a helyzeteket, és ehhez társult fantasztikus labdaérzéke (egy

Real Madriddal ért el fantasztikus sikereket. Játékoskarrierjének befejezése után edzőként folytatta életművét. BEK döntőig vezette a Panathinaikoszt, és 4 mérkőzés erejéig a magyar válogatott szövetségi kapitánya is lett.

De nem csak azért

KORTÁRS IRODALOM? FELEDD A MÚLTAT?

Elő gondolataim a kortárs irodalomról, valahogy így néztek ki: Az emberek művészek mondják magukat, szavakat raknak kusza egymásutánba, és csak az lehet költő, aki súlyos betegségeket hord a vállán: *depressziós*. Nem tudom, mért alakult így bennem ez az elmélet, talán Karafiáth Orsolya segített benne, talán a pillanatnyi perc, mikor beleolvastam a *Magyar Naplóba* (irodalmi lap, kortársakkal). Komolyan mondom és írom mindenkinek, aki hallja, öcsém jobbat ír az ott megjelent verseknél! Mégis, ez a zárkózott magánvélemény nem tántorított el attól, hogy ellátogassak *Greccsó Krisztián* – ma élő és alkotó fiatalember – írói közönségtalálkozására.

Megdöbentett az a kép, ami azon az októberi délután fogadott, nevezetesen 18 óra 6 perckor; a Nagy Somogyi Kis Tápiéfiókkönyvtárban. – utólag összeszámoltam – 13 ember kuporgott: az első sorban egy szemüveges, öt osztályt maga mögött hagyott kislány, egy fényképészcsaj, sok-sok idős néni és bácsi (már ha mondhatom e csekély létszáma, hogy „sok”), valamint egy ismerős és persze a könyvtáros néni.

Félve foglaltam helyet az utolsó sorban egy igen kényelmes, de nyöszörgő fonott székben. Igen, félve meresztettem a szemem, ugyanis semmi hasznos információ nem volt a fejemben az íróról. Annyi talán, hogy versei is vannak, de nagyon szabadok, és a könyvtáros Erika néni szerint nekem nem tetszenének.

megengednek maguknak, akik játéknak nevezik az életet, akik évente alig két neves könyv vagy kötet társaságában bibelődnek az irodalommal, és betapasztott fülekkel „*Depressziót*” hallgatnak.

Itt érkeztem meg abba a világba, ami látszólag

Kellemes csalódás ért: Krisztián kedves volt és mindenre választ adott, mesélt a gyerekkoráról, az aznap bemutatott könyve, az *Isten hozott c. regény* keletkezéséről, szülőfalujáról, szokásokról és nagyszülőkről. Valamint a fiatalokról, akik mindent

csak engem érdekelt igazán. Mit is olvas a mai fiatalság? *Dalszövegeket* a neten, *Pajzán Toldit*, *Bravót*, meg *IM*-et és még sorolhatnám, de felesleges, hisz Ti is tudjátok. Elvégre, mi vagyunk a mai fiatalság, nemde?

Egy-egy kötet, egy ked-

venc idézetes könyvecské, s más semmi. Persze, nem is kell, hogy ágyba vidd *József Attila* tudományát, de foglalkozz a régiekkel! Tiszteled a nagyokat!

Egyszer kaptam egy olyan biztató ötletet, hogy költői pályámnak szép kezdete legyen; dobd el *Adyt*, *Radnótit* feledd el, *József Attila* nyugovóra tért, és élj a maiaknak! Ezen mérhetetlenül felháborodtam! Mi az, hogy én nem olvashatom őket? *Mért kell elfeledni azokat, akik híressé tették a hazát, a népet?! Mért kell minden időben reform?!* Legalább az irodalom, a költészet maradjon meg becsületes és méltó formában! Kortársak? Ah! A túlzott szabadság uralkodik, hódít, és a végén már oda érkezünk, hogy bátran kijelenthetjük, hogy vers arra a szóra is: „*Lomposfarkaska*”. Bele sem merek gondolni! Nem is fogok, mert nem is tudok!

Másrészt viszont kedvelem a kortársakat, legalábbis *Greccsót*. Sok mindenre fényt derített kissé homályos és züllött elmémbe, és egy kedves, öreg bácsi meg is kérdezte tőle, miért van az, hogy mostanában már

Figyelem!

Újságunk pályázatot hirdet, melynek fődíja egy 80 GB-os iPod. A pályázat témája: Milyen pályázatot hirdessünk?

A nyerteseket levélben értesítjük, és az e-mailhez csatoljuk is az értékes nyereményt...

ciki rímekkel élni. Az író szerint ez nem igaz, mert éppenhogy most megy ki a divatból, és újra tarol a klasszikus stílus! Újra alkalmazzák a jól bevált formákat: *szonátát, balladát, balassi-strófát*, és sok mást, amiről tanulunk, de csak legyintünk rá, mondván: „*VOLT EGYSZER*”. De van, és lesz is, míg él ember a földön, aki korlátok nélkül alkot, mégis ismerve a mértéket, a világot, a szavakat, a harmoniát, az üstdobot, a zenét és a csendet, és ismeri a nagyokat! Ismeri a múltat, hisz a jövőben, hisz magában. Hiszi,

hogy a kortárs művészet egyszer majd a XY. század költészete lesz, s *rólunk is úgy beszélnek majd, mint „A Nagyok”-ról*. S mindegy, hogy irodalom, festészet, zene vagy más szép tudomány, a fontos csak az, hogy higgyük, amit teszünk jó... nekünk, és ne feledjünk!

„*Hiszem, hogy a Művészet tiszta vallás, / Melynek hódító kultuszában / Szövetséget köt minden érző szív.*”

(Juhász Gyula)

Patyi Zsófi

BIOLÓGIAI TANMESE:

Kis nyuszikát először viszi apukája az erdőbe, hogy megismerje az állatokat. Mennek, mendegélnek, egyszer csak egy lompos farkú négylábú robog el a közelükben. Kis nyuszika kérdezi:

– *Apuka, ez milyen állat?*

– *Ez a farkaskutya.* - válaszolja apuka.

– *Hát ez hogy lehet?*

– *Az apukája farkas, az anyukája kutya, így lett ő farkaskutya.*

Tovább mendegélnek. Suhogásra lesznek figyelmesek, felnéznek, és a fák között egy repülő állatot látnak. Kis nyuszika:

– *Ez milyen állat?*

– *Ez saskeselyű.* Apukája sas, anyukája keselyű, így lett ő saskeselyű.

Nyuszika nyugtázza a választ. Egyszer csak zümmögésre lesznek figyelmesek. Nyuszika kérdezi:

– *Ez meg milyen állat?*

– *Apuka : Lódarázs.*

– *Nyuszika: Na neee!*

Csigér István

JEGYZET

Ó, HA Ő EZT MOST LÁTNÁ

...biztos büszke lenne rám. Netán irigykedne, esetleg a teljes csodálatot idéző arckifejezéssel ennyit tudna kipréselni ajkai között: Nahát!

De kicsoda valójában?

Mert hát valljuk be, igencsak sok (ha nem minden) emberben felmerül vagy már felmerült a gondolat, hogy milyen jó lenne ha egy adott ismerőse figyelemmel kísérené jelenidejű tevékenységét. Minek nevezzük ezt? Erre a kérdésre még nem találtam választ. Annyi azonban bizonyos, hogy ez a szindróma magába sűríti a legszélsőségesebb embertársaink iránt képezhető érzelmeket.

Miért mondom ezt? Vajon ha olyasmit csinálunk éppen, aminek nagy jelentőséget tulajdonítunk, nem vágyunk e rá titokban, hogy egy hozzánk közel álló szeretett ember lásson minket? Azért, hogy felnézzen ránk, azért, hogy csodálattal adózzon nekünk, vagy egyszerűen csak azért, hogy örömet szerezzünk neki.

Ami érdekes, hogy ez fordítva is igaz.

A gyűlölt emberekre is gondolunk néha. Na persze ilyenkor nem az örömszerzés a célunk, inkább a bizonyítani akarás. De, ha gyűlöljük őket, minek akarunk neki bizonyítani, és miért gondolunk rájuk egyáltalán? Mert hát azért törődünk velük. Törődünk vele, hogy gyűlöljük őket. És mi van a közömbösekkel? Velük nem törődünk. Egy számunkra ismeretlen ember egyenlő a halott emberrel, illetve a nemlétezővel. Mivel a számunkra ismert, ámde közömbös em-

berekre (közömbös alatt azon emberek értendők, akik semmilyen különösebb érzelmeket nem váltanak ki belőlünk) nem gondolunk, ezért legtöbbször nem is léteznek. Persze erről mi nem tudunk. Ekkor talán bebizonyosodik, hogy a közöny rosszabb, mint a gyűlölet. Idézet egy filmből: „A szeretet ellentéte nem a gyűlölet.” Nem bizony, mert legalább annyi közös bennük, hogy mindkettő heves érzelmekből épül fel. Mivel a közömbös ember iránt szinte nincsenek érzelmeink, ezért ilyen szempontból a közöny tekinthető mind a szeretet, mind a gyűlölet ellentétének.

A rangsor ily módon nem lesz triviális. Persze, a szeretett emberek állnak az első helyen, ők a pozitívak, ez világos, de ki van középen és ki van hátul? Vajon melyik negatívabb önmagában, a közömbös, vagy a gyűlölt ember?

Nézeteim szerint az előbbi.

Hiszen az, akire nem gondolunk, mint már mondtam, nem is létezik. Nem volt, és most sincs számunkra. Ezzel el is érkeztünk a zárógondolathoz.

Jobb, igen, jobb szélsőséges érzelmeket kelteni az emberekben, mint közömbösek (vagyis egyáltalán semmilyen). Jobb, mert még ha gyűlölnék is, legalább éreznek irántad. Néha legalább eszükbe jutsz. Ezzel igazolják, hogy létezel. Bizonyítják, hogy vagy, és nem vesztél el a semmiben.

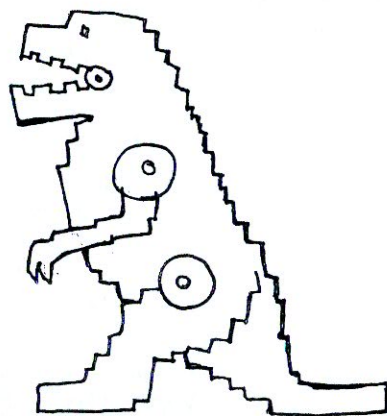
Király Adél

FIRST LEGO LEAGUE

Képzeld el, hogy ismét az óvodában vagyunk, és kedvenc lego-úrhajóinkat vagy autóinkat építjük! Ugye milyen jó? A First Lego League verseny sem szól másról, csak egy kicsit komolyabb dologgal foglalkozik, mint a játék-úrhajó.

Az idei verseny témája a *nano-technológia* volt. Ehhez a szervezők felépítettek egy pályát lego-alkatrészekből. A feladatok között van a „műtét”, „pizza-szaglás”, „szemétszállítás”, „legoautó rátolása az előre” és annak *beindítása*. A feladatok teljesítésére alkalmas robotot kellett a résztvevőknek építeniük, amelyhez a Lego Mindstorms készletet használhatták. A készlet tartalmaz egy programozható egységet, „téglat” (ami magába foglalja az elemeket, a processzort, az érzékelők és a motorok csatolási pontjait), motorokat, fény- és nyomásérzékelőket, valamint a hagyományos alkatrészeket. A robot felépítésekor a versenyzőknek ügyelni kellett arra, hogy minél több fel-

adatot maximum két és fél perc alatt teljesítsenek. A „tégla” nem volt beprogramozva, de ez az apróság egy egyszerű felületen, „könnyen”

pótolható – olyan, mintha lego elemeket raknánk össze egy struktúradiagramban.

A Szegeden megrendezett *országos döntő* kicsivel 10 óra után kezdődött a díszteremben. A csapatok korábban érkeztek, hogy felkészüljenek a

megmérettetésre, és beállítsák robotjaikat a díszterembeli fényviszonyokhoz, s tökéletesítsék programjaikat. A selejtezőn meghatározott sorrendben két versenypályán két csapat küzdött. Miután minden robot háromszor volt a pályán, a bírák visszavonultak, ezalatt a versenyzők prezentációkat mutattak be az adott témákból. A prezentáció olykor eltért a ha-

A rendezvény ideje alatt használható volt egy gyakorlópálya, ahol Patyi Csaba ügyelt a rendre, és a büfé, ahol a szomjasak, az éhesek tölthették az időt.

Az iskolából 3 csapat indult, a Vario bejutott az elődöntőbe. (Tagjai: *Almási Dénes, Donáth Attila, Meggyesi Dániel, Pállai Zoltán, Szanyi Márton* és *Fencer Szabolcs*, felkészítő tanár: *Rozgonyi-Borus Ferenc*). A segítők csapata egyetemistákból, tanárokból, és velem együtt három 11. f-es tanulóbból állt. Egyesek a prezentációt, mások a robotot értékelték, s voltak, akik a versenyasztaloknál számolták a pontokat. Nekem a versenypályák helyreállítása volt a feladatom, és bevallom, volt munkám bőven. Videofelvétel is készült eme jeles eseményről. Jelen volt a sajtó is: eljött az egyik helyi TV társaság és több újságíró is.

Bialkó István

KÖZVÉLEMÉNY-KUTATÁS: SZERELEM, VAGY BARÁTSÁG?

Felméréseink szerint a Ságvárisok 50%-ának fontosabb a barátság, a diákság 38%-a szavaz a párkapcsolatra, 12% szerint pedig egyformán fontos mindkettő.

KITÖRÉS

MINIDARAB DADAISTA SZELLEMBEN

Hm. A dadaista és futurista eszmerendszerben vannak ugyan közös elemek, de hatalmas különbségek is. Az előadást pedig „dadaista-futurista paródia”-ként definiálták. Félttem.

Félttem, nagy falat lesz ez ahhoz, hogy ne törjön bele a bicskájuk... Félttem. Szerencsére szinte alaptalanul.

A fiúk – *Lázár Bence (11.D), Papp Gábor (11.D), Sandi Dániel (11.C), Tóbiás Zoltán (11.C)*, valamint a félaktív közreműködő, de szerves rész *Csernus Szilveszter (11.C)* – nagyot alkottak, bár nem teljesen önállóan – az „eredeti” ötlet 25 éve *Lázár apuka* fejében született meg, meg is valósították akkor. Az új nemzedék felújított verziója, új szövegekkel (köztük *Lázár Bence* versével) eredetileg kilenc órás kezdéssel lett volna látható a 113-as teremben. A *Tóbiás Zoltán* rajzolta plakáton már 9:30 szerepelt, és még ehhez képest is csúsztak pár perccel. Ez alapján véve nem jelentett volna komoly problémát, de a lelkes közönség már jóval a meghirdetett időpont előtt moccanni is alig tudott a teremben, az ehhez hasonló szardínia-gyülekezett

Bejött egy „tipikus panel-ember” (*Csernus*), lehevert, sört ivott, kolbászt evett – megterhelő gondolkodás

nélkül élte a maga kis életét, „összkomfortos” mesterséges fényben. Élte volna, ha nem zavarja meg e nemes tevékenységében a másik *négy inges-öltönyös*, erősen alkoholizáló, érdekesre sminkelt ifjú titán, hogy szónoki hangon, lelkes világunddal előadják társadalmunk vádiratát. Korunk borzalmait képekben is megidévezve, fejcsóváló orvoslaként álljanak meg a rózsaszín műanyagálmokat „okádó” „fejlett” országok, a nyugati világ halálos ágya felett, és lázlapjára öles betűkkel írják fel: **EZ ÍGY NEM MEHET TOVÁBB!!!**

Módszerük drasztikus, stilisztikailag évekig elemezhető, de hatásos volt: Ha többet nem is tehettek, legalább néhány embert szembesítettek pár órára a valósággal.

Nem váltották meg a világot, de a törekvés jó volt...

Az eszközök tekintetében sem voltak túl válogatósak. *Kurt Schwitters*, dadaista művész szerint – aki bizonyára tiltakozott volna e titulus ellen – : „*A művészet mindaz, amit a művész kiköp.*”

A ságváris diákság aránylag jól fogadta: a megkérdezettek többségének (nagyon)

Dadaizmus: 1915-1922. között tomboló művészeti irányzat. Követői hevesen tiltakoztak az akkori társadalom, a háború, a burzsoázia, a fennálló maradi értékrend ellen.

Futurizmus: Az 1909-es Futurista Kiáltvány - melynek kibocsátásától datáljuk az 1916-ig fennálló futurista mozgalmat - felszólít a „hagyományos művészet eredményeinek elvetésére, a múzeumok, könyvtárak likvidálására”, dicsőíti a bátorságot, a lázadást és a háborút, isteníti a „gyorsaság szépségét”, a gépeket, a gyárakat, a modern társadalmat.

tetszett, 24%-a nem értette, és mindössze 10% tetszését nem nyerte el a színdarab.

A „darab” leginkább *Hans Arp* dadaista szavaival írható le: „...[a dada] a művészet „értelmetlensége” mel-

Kurt Schwitters:
Dus Unbild

lett szól, ami azonban... úgy értelmetlen, mint a természet.” Való igaz, nem volt az előadásnak konkrét cselekménye, és nehéz is lenne megmondani, miről szólt... Bár lehet, hogy én tettem fel rosszul a kérdést. Nem miről, kinek?

Nekünk, természetesen, akik ott ültünk, néztük ezeket a pantomimes-koponyásra festett arcú fiúkat, és próbáltuk megérteni, hogy mi a bánatos frászt akarhatnak ezek tőlünk. Megbotránkoztatni, és így felrázni, rádöbenteni minket létezésünkre a mai világban és az ebből fakadó felelősségünkre? Lehet. Jóval a meghajlások és a taps után, a nézőben fejeződik csak be minden darab.

Cikkem kövesse példájuk... Előtte még egy idézet, ezúttal *Marcel Duchamp*-tól: „A művész médiumként reagál, olyan személy, aki a tér és idő túloldalán keresi a labirintusból a mezőre kivezető utat.”

Marsi Gabi

LÁNGOLNI JÖTTEM

Már régóta szemmel követem a 10.-es Patyi Zsófi, vagy költői álneven Nashira költészetét, így nagy örömmel töltött el, mikor két hónapja meghívott első, önálló lírai estjére.

...folytatás az első oldalról

Meglepett arcot láthatott a több tucat néző, mikor beléptem. Igen, kellemesen csalódtam: az érdeklődés messze felülmúlta az általam vártat. Nem csak Szegedről érkeztek vendégek, hanem az amatőr művészek honlapja segítségével más városok lakosai is képviseltették magukat. Már rendes szék sem jutott nekünk... Kis időbe telt, mire előkerítettünk néhány

sámlira emlékeztető liliputi székecskét, amin „kényelembe” helyeztük magunkat.

A nézők tekintete a terem végi asztalra szegeződött, ahol Nashirán kívül több vendégművész foglalt helyet: három versíró (a ságváris *Gerencsér Zsigmond*, valamint *Németh Milán* és *Pogár Attila*), egy gitáros fiú (a szintén ságváris *Almási Dénes*), és egy énekes lány (*Fazekas Gyöngyi 10.c*), valamint a

könyvtárosnő (*Retek Erika*), aki az estet „konferálta”.

Nashira versein kívül, több művet hallhattunk, a kortárs vendégköltőktől is. Az estet, melyet *Bácsi János*, az SZTE Juhász Gyula Gyakorló Általános Iskola igazgatója nyitott meg beszédével, keretbe foglalta Zsófi két megzenésített versének előéneklése (a Talány címűt az Újságváriban is olvashattuk) Almási Dénes gitáros kíséretével. A lírai óra után, a vendégeket apró sütemények és innivaló, Zsófit pedig egy Juhász Gyula - emlékérem várta... Miután az est „hivatalos része véget ért”, a

közönség és a művészek még hosszasan beszélgettek.

Felbuzdulva az esemény sikerén, felmerült bennem a gondolat: *Miért nem szervezünk egy hasonló lírai estet, vagy délutánt a gimnáziumban is?* Hiszen nem csak azért járunk nap, mint nap iskolába, hogy lexikális tudományunk tárházát bővítsük, hanem avégett is, hogy megismerjük egymást. A líra pedig azon eszközök egyike, mely művészien segíti önmagunk, és mások megismerését.

Gát Ákos Bence

OLASZ MŰVELTSÉGI VETÉLKEDŐ

Második alkalommal rendezték meg az olasztanárok az olasz műveltségi versenyt, melyre a „standard” olaszteremben, a 201-esben lehetett jelentkezni a falra függesztett plakátra feliratkozva. A versenyen hét csapat indult.

Az első próbatétel egy kvíz volt, mely az olasz kultúra ismeretéről faggatózott, a sporttól egészen a zenéig. A versenyzőknek földrajzi, történelmi, nyelvi és irodalmi ismeretekkel kellett rendelkezniük, valamint ismerniük kellett az olaszországi ünnepeket és a híres könyvművészetet.

Ezután téztafelismerés következett. A harmadik feladat totó volt, de

találkoztunk térképes, zenehallgató, keresztrejtvényes, rajzolás-kitalálós feladatokkal is. Szerintem. Talán a nyelvtörő okozta a legnagyobb problémát: *TRE TIGRI CONTRO TRE TIGRI, TRENTATRE TIGRI CONTRO TRENTATRE TIGRI.*

Ez a kis szellemi megmérettetés jó hangulatban telt, rengeteget nevtünk, és sokat tanultunk Olaszországról, még

ha nem is vittük túlzásba a felkészülést.

Lehet, hogy nem ártott volna egy kis tréning a verseny előtt, de a csapatom így sem lett utolsó. Mind a négy évfolyam képviseltette magát, a legjobbnak a negyedikesek

bizonyultak, de az elsősök is kitétek magukért. A győztes csapat, a *Non lo so* (azaz Nem tudom) tagjai: *Piling Zoltán, Kis András, Garamvölgyi Bence.* Nekik ezúton is gratulálunk.

Amennyiben továbbra is lesz érdeklődés a verseny iránt, melyben nem elsősorban az olasz-tudás a lényeg, jövőre is megrendezésre kerül. A győztesek jutalma könyvtalvány és édesség volt, de a többi csapat is kapott csokit, így mindenkinek érdemes volt részt venni a játékon.

Bialkó István

A Tanár-diák vetélkedőn részt vevő tanárokat kérdeztük...

Kérdések	Balogh Irén	Csigér István	Dr. Józsa György	Szabó Brigitta	Szell Andrea	Tóth Károly
1. Melyik feladat tetszett a legjobban?	A kvízkérdések tetszettek nagyon.	Nekem mindig ezek a villámkérdések tetszenek a legjobban. Ha sorrendet kéne állítani, akkor a villámkérdés lenne az első, a második az az „ilatos” próba lenne, a harmadik pedig a karaoke.	A szellemi kérdések, a kvíz és a könyves tánc.	Mindegyik nagyon tetszett, nagyon ügyesen kitalálták a szervezők a feladatokat. Talán a táncot és az activity -t élveztem a legjobban.	Jók voltak a kvízkérdések, de mivel tapasztaltabbak vagyunk, így nyilván a válaszokat jobban tudtuk. A táblarajzolás is igen jó volt.	A tojáskiválasztás és -feltörés.
2. Mit szól a döntetlen eredményhez?	Erre számítottam. Én is így tettem volna a zsűri helyében.	Lemostuk a diákokat, több pontot is rájuk vertünk. Akár a villámkérdést, vagy a zenét nézzük, megvertük őket. Szerintem nem tesz jót a diákok önbecsülésének, hogy egy veszített pozícióból felhozzák nekik a döntetlent. De azért ez fordítva is igaz, mert ha ők a jobbak, akkor őket kell kihozni győztesnek.	Nem jó, hogy már az elején tudjuk, döntetlen lesz az eredmény. Mi úgy ültünk le, hogy készen álltunk a diákoknak gratulálni, ha győznek.	Mindkét csapat megérdemelten nyert.	Erre számítottam. A jobbtól nem szűgyen kikapni, természetesen a diákok is lehetnek jobbak, de ha tisztában vagyunk a végeredménnyel, nem szép, és felesleges kiszépiteni.	A szervezőknek olyan feladatokat kellene összeállítaniuk, hogy egyenlő esélyekkel induljon a két csapat, és ne a zsűrinek kelljen egyenlíteni.
3. Részt vett-e aktívan más programokon?	Szerettem volna meghallgatni a vallástudományi tanszékről érkező vendégek előadását, de sajnos az elmaradt.	A vetélkedőn kívül csak a Radnóti-Ságvári rangadóján vettem részt. A többi programon csak szemlélő voltam.	Idén nem vettem részt aktívan más rendezvényeken, passzív szemlélőként viszont igen. Sok színvonalas program volt, bár azt sajnálom, hogy idén először maradt el a nizzai képvétítés, élménybeszámoló. Remélhetőleg ezt tavasszal a Vilette-i élménybeszámolóval együtt bepótolhatjuk.	Nem.	Persze, például a tanár-tanár vetélkedőn is részt vettem.	
4. Olvasta-e a Píllantot?	Megvettem, viszont nem volt még időm elolvasni, de mindenképpen elfogom.	Beleolvastam.	Igen. Fontos, hogy legyenek hasonló dolgok az iskolában, és hogy az emberek véleményt mondjanak róla.	Természetesen. Jó, hogy van ilyen kötet. Örülnék még hasonlóknak.	Nem.	Még nem olvastam, de tervezem.

A HARMADIK VILÁG ELSŐ SZUPERSZTÁRJA

Gyakran hallani mostanában Bob Marley-val kapcsolatos történeteket és illusztrációkat, melyek nem éppen adják vissza a valóságot. Sajnos sok ember azt hiszi, a rasták élete - egy barátomat idézve - „csak arról szól, hogy be vannak szívva”. Ezeket a tévhiteket szeretném eloszlatni a következő sorokban.

A jamaicai születésű énekes olyan látomásokkal teli, emberi érzéseket tükröző és nyíltan vállalt politikai nézeteket hangoztató reggae zenét népszerűsített, amely neki köszönhetően vált világ-szerte elismertté.

1945. április 6-án született Jamaica egyik elhagyatott északi csücskében, Rhoden Hellben, és már 14 évesen elhagyta a szülői házat, hogy alkalmi munkát vállalhasson. Az 50-es évek második felében Jamaicát még mindig mélyen áthatotta az 1834-ben eltörölt rabszolgaság szelleme, valamint a brit uralom alatt meghonosodott szabályzatok sokasága. *A gyarmati uralom ellen küzdő rasták* (rastafarik; a Jamaicába behurcolt rabszolgák utódai, akik nevüket Etiópiában - a rasták számára az ígért földjén - először trónra lépett fekete császárról, *Hailé Szelassziéről*, azaz *Rasz Tafari Makonnenről* kapták) tüneményeket szerveztek és az utcákon mindennaposak voltak az összecsapások.

Bob naponta találkozott ezekkel a problémákkal,

látta az embertelen életkörülményeket és azt, hogy az emberek csak a zenében találnak vigaszra, amely lehetővé teszi nekik keserűségük kiéneklését. „Itt minden a

tese, a *Wailin' Wailers*. Közben rengeteg áldozat árán, 1962-ben a mozgalom elérte célját, Jamaica felszabadulását a brit gyarmati hatalom alól.

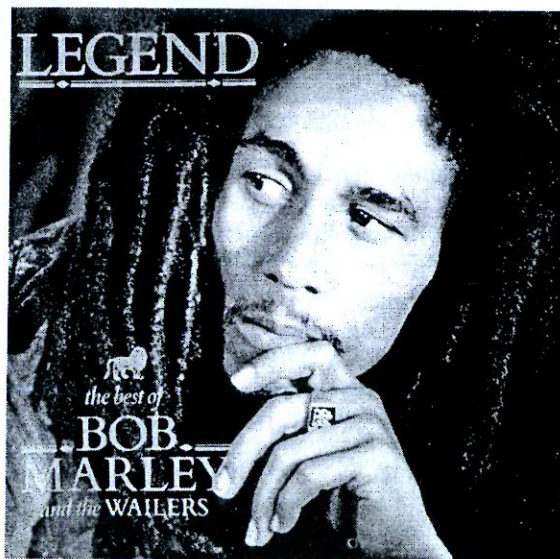
Hailé Szelasszié Jamaicába látogatása után Bob Marley már tudatosan kezdett foglalkozni a *Rasta* mozgalommal. Nem sokkal ezek után Amerikába költözött családjával, ahol bevándorolt és színes bőrű lévén csak a *Chrysler* gyárban alkalmazták

mezeket adtak ki, de eközben egyre jobban tudatosodott benne az őt körülvevő világ ellentmondásossága. Egy napon letartóztatták kábítószerhasználatért (a rastafari vallás szerves része volt a ganjaszívás), így börtönbe került. Itt érlelődött meg benne az elhatározás, hogy a Rasta mozgalomnak szenteli életét és zenéjét.

Az énekes megismerkedett a vallásos tanokkal, afrikai őstörténetükkel és az egész mozgalom céljaival, így új dalai már ezeket az eszméket tükrözték. Megszületett a

„*Jah* (*Jahve*) zene”, az a lázadó, de mégis vallásos zene, amely már egy elnyomott kisebbség szabadságáért és egyenlőségéért szólt. Egy külön lemeztűdiót hoztak létre, és első saját kiadású lemezük (*Trench Town Rock*) óriási sikert aratott, melyet csak még jobb albumok követtek.

Az együttes tagjai elhatározták, hogy megpróbálnak eszméikkel és dalaikkal a nagyvilág elé állni. Az Angliában kiadott *Catch A Fire* lemez óriásit aratott. Bob Marleyt a rock legnagyobb egyéniségei között emlegették, reggae zenéjét a rock forradalmi megújítójának nevezték. Még abban az évben (1973-ban) kiadta *Burnin'* című nagylemezét, ami már Amerikában is lemezek tömegét utasította magamögé. De sikersorozatuk

zene körül forgott, és én úgy szívtam magamba a zenét, mint növényt a táplálékot.”

„Már akkor nyilvánvaló volt számomra, hogy rendkívüli tehetség.”- emlékezett meg *Desmond Dekker*, kinek segítségével habár csak többszöri próbálkozás eredményeként, de befutott Bob Marley együt-

kocsimosóként. Egy elbocsátási hullám alkalmával az elsők között rakták ki az utcára (szintén az előbbi okok miatt). Ezzel párhuzamosan kapta meg katonai behívóját Vietnámba, így hát úgy döntött, hogy inkább visszamegy szülőföldjére.

Otthon sokat koncertezett együttesével, és le-

hirtelen megszakadt, mert az együttesből hárman kiléptek (*Bunny Livingstone, Peter Tosh, Wire*), hogy szóló-karrierbe kezdjenek. A *Barret* testvérekkel újjászervezett banda – *Bob Marley and The Wailers* – *Natty Dread* címet kapó első lemeze azonban még az előző sikereket is jócskán felülmúlta.

Pályafutását és életét majdnem derékba törte egy merénylet 1976. december 3-án, mert az egyik ottani politikai irányzat azt hitte, hogy a lázadó dalairól ismert énekes a miniszterelnöki széket akarja elfoglalni. Ezután rögtön elhagyta Jamaicát, és másfél évig járta a világot együtt-tésével. Mikor 1979 áprilisában visszatért szigetére, egy óriási békekonzertet szerveztek visszatérésének megünneplésére a kingstoni stadionban. Ottani fellépése során lázító és vádlokot adott elő, melyekről mindenki tudta, hogy a sorokban helyet foglaló miniszterelnököknek és embereinek - a merénylet feltételezett elkövetőinek - szólnak. De Bob Marley ezek után lement a nézők közé és felvitte magával a színpadra a két ellenségeskedő jamaicai párt vezetőjét. Egybekulcsolva felemelte kezüket a barátság jelképeként, mire az egész tömeg énekelni kezdett: „Le-

gyen szeretet és béke! Legyen vége a háborúskodásnak!”

Talán még soha sem volt ekkora szerepe a zenének egy nép életében ... Bob Marley már egy harmadik világ népeiért énekelt. A szeretet és a

Valójában a zene határtalan és időtlen. A zene mindenütt ott van, bennünk, körülöttünk... A reggae olyan, mint a vízfolyás. Nem lehet megállítani. Nemcsak zene, hanem valóság. Az életünk.”

béke világának népeiért. A sajtó egy új nevet adott neki: „A harmadik világ első szupersztárja”.

Bob ezt vallotta: „*Min-dig egyszerű, hasznos, békés életet akartam élni... Nem vagyok más, csupán egy rasta-ember, aki zenél is. De zenémet nem kategorizálom. Az emberek általában kategóriákban gondolkodnak. Tudják, hogy létezik a reggae, és attól kezdve úgy képzelik, reggae-t hallgatnak.*

1978-ban megkapta az ENSZ békemedálját, életútjának koronájaként pedig 1980-ban meghívást kapott Zimbabwe függetlenségi ünnepére. Hazatérte után rákot állapítottak meg nála.

Bob Marley 1981. május 11-én leukémiában meghalt.

Szülohelyén temették el, a gyászbeszédet a miniszterelnök mondta: „Nincs rá szó, mit érzek és mit érez Jamaica népe

Robert Nesta Marley-t gyászolva. Munkásságának döntő szerepe volt abban, hogy a jamaicai reggaezenét a világon mindenütt megismerték. Jamaica kulturális nagykövete volt, aki elősegítette a különböző bőrszínű, nyelvű és vallású fiatalok együttműködését és megértését...”

Remélem, hogy azért sikerült egy-két embert meggyőzőn, hogy mégsem volt olyan rossz ember az a Bob Marley...

Igazából ezzel a cikkel csak arra szerettem volna rávilágítani, hogy mielőtt a mai társadalomra jellemzően egy eltorzított képet próbálnánk ráerőltetni emberekere, esetleg az ő eszméikre, gondolkozzunk el szavaink súlyán és hitelenségén, illetve azokon a tényeken amelyek talán nem éppen a mi állításunk igazát tükrözik... csak ez után ítéljünk meg bárkit és bármit, akár pozitívan, akár negatívan.

Fischer Tamás

LÚK ÁP!

Hála a modern technikának, mostmár nem csak a villamosokon és buszokon, hanem az Újságvárban is működik a LÚK ÁP hirdetőrendszer.

Hirdessen ön is 1 milliárd dollárért!

A három éves Cécile és a négy éves Pierre tologatja babakocsiban egy éves öccsét. Szembe jön velük Marione néni:

- Jaj, de aranyos kisbaba! Gyerekek, megint itt járt a gólya?

Pierre odasúgja Cécile-nek:

- Elmondjuk neki az igazat, vagy hagyjuk, hogy éljen tovább tudatlanul?

Dr. Józsa György tanár úr

A HÉTSZERES

„Schumacher egy olyan pilóta, aki minden oldalról kiváló, és aki nemcsak azzal segíti sikerhez a csapatát, hogy nagyon gyors a pályán, hanem azzal is, hogy sokszor szinte irányítja őket, és segít nekik jó döntéseket hozni.”

Ezt Patrick Head, a Williams-csapat technikai igazgatója mondta Michael Schumacherről. Talán nem is lehetne tömörebben megfogalmazni a hétszeres világbajnok sikerének titkát.

Mikor a négyéves Michael villanypóznának kormányozta az apja által fabrikált, fűnyírómotoros gokartját, még nem sokan gondolták, hogy ilyen fényes jövő előtt áll. A gokartpályán azonban fény derült kivételes tehetségére. Attól fogva a Forma-1-es pilóták átlagos pályáját járta be. Első mentora még egy tapétabolt tulajdonosa volt, majd újabb menedzserek segítségével egyre feljebb lépkedett a kategóriákban, sorra nyerve a különböző bajnoki címeket.

1991-ben egészen érdekes módon került a Forma-1-be. Történt ugyanis, hogy a Jordan-csapat akkori pilótája Londonban megtámadott egy taxist, amiért letartóztatták. Kellott egy beugró. Szemfüles menedzsere, Willi Weber, rögtön megszerezte a pilótaülést pártfogoltja számára.

A spa-francorchamps-i belga nagydíjon versenyzett először. Csapatársát

megelőzve a szenzációs 7. rajthelyre kvalifikálta magát! A fantasztikus belépőt egy kuplunghiba már a rajt után tönkretette, azonban ennyi elég volt Flavio Briattorénak, hogy észrevegye őt: a következő versenyt már az ő csapatában, a Benettonban futotta.

Első versenytől fogva figyeltek rá. A Forma-1 az autósportok királynője, ahová csak a legjobbak kerülhetnek. Ő ott is ki tudott tűnni. Álljon itt egy idézet Jo Ramirezről, aki Senna bizalmasa volt: „Ayrton mindig nagyon odafigyelt rá, a legelső napoktól fogva. Az elejétől

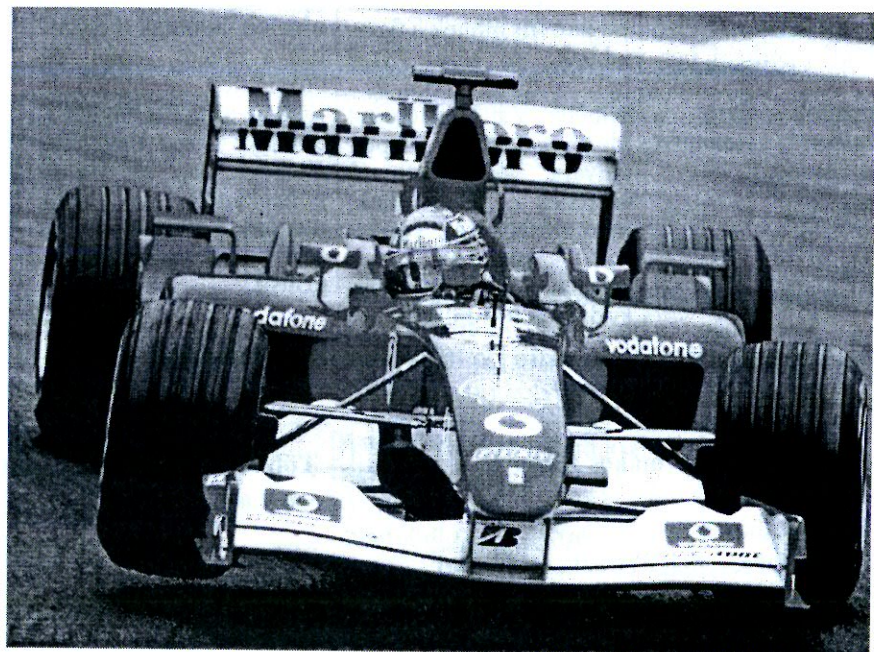
fogva úgy tekintett Schumacherre, mint a következő nagy veszélyre, sokkal inkább, mint bármelyik másik pilótára abban az időben.” Ez jelzi, mekkora tehetség volt. Sokan támadták. Minden bizalommal félték tőle. A nagy Sennával is voltak vitái, már '92-ben is. Ütközések, kicsúszások. Nem is kedvelték egymást túlságosan.

Azonban a világbajnoki címért ők ketten soha nem vetélkedhettek. A brazil legenda '94-es tragikus halálával a sokak által annyira várt Schumacher-Senna párviadal elmaradt.

Abban a szezonban világbajnok lett, sőt, a következőben is. A Benetton-Schumacher duó a Forma-1 csúcsára jutott. Ám '95 végén egy megdöbbentő bejelentés következett: Schumacher a mezőny végén tanyázó

Ferrarihoz igazol! Sokan kérdezték, miért hagyná el a favorit istállót? A válasz egyszerű: be akarta bizonyítani, hogy nem az autó vitte őt az első helyre, hanem fordítva. '96-ban ez nem sikerült, '97-ben alulmaradt Villeneuve-vel szemben, '98-'99-ben az ezüst McLaren-úthenger ellenállhatatlan volt, ám ő így is nagyokat csatázott Häkkinennel. A nagy kaland 2000-ben csúcsosodott be: sikerre vitte csapatát. A történetet pedig onnantól ismerjük: 5 versenyzői és csapat VB-cím sorozatban!

Mi az, ami ilyen sikeressé tette? Egyrészt a fantasztikus gyorsasága, bravúros előzései, ami magában nézve is egyedülálló, másrészt műszaki érzéke, de ami talán a legfontosabb, hogy motiválni tudta csapatát. Még az olaszosan

csapongó

Ferrari-szerelőkől is egységes csapatot tudott kovácsolni. Hihetetlenül szorgalmas, koncentrált és nagyon tudatos versenyző volt. Am – ahogy Wéber Gábor szakkomentátor fogalmazott – ha olyan helyzet adódott, amire nem

készült fel előre, abból baj lett! Ilyen volt vitatott manővere Hillel szemben '94-ben, vagy Villeneuve kilökése '97-ben és még jó pár eset (utólag a '97-es esetet karrierje mélypontjaként nevezte meg). Ezeknek köszönhetően megítélése szélsőséges,

valaki vagy imádja, vagy utálja.

Egy biztos, az idei brazil nagydíjjal a Forma-1 egy felejthetetlen alakja vonult vissza. Egy lenyűgöző versenyző, aki a pályán kívül megmaradt egy átlagembernek. Láthattuk

sími és nevetni egyaránt. Én személy szerint csak azt tudom mondani, amit a BMW-csapat az utolsó futamon az autóra is felfestett: **Danke Schumi! Danke sehr!**

Szatmári Tamás

SUTA-KUPA-DÖNTŐ

A Ságvári Napok programjai között szerepelt az iskolai házi focibajnokság, a Suta-kupa döntője. Csütörtök délután körülbelül 60-70 diák állta körül a Szentháromság utcai arénát.

A 12.-esekből álló Murkia csapata a Gáborgyöngye legyőzésével, a 11.-esekből álló Vacum pedig a Bong felett aratott diadallal jutott a döntőbe. A mérkőzést Csigér tanár úr és Tóth Károly tanár úr vezette. A meccs előtt a két játékező magához rendelte a csapatokat, és sportszerű játékot kért tőlük, a kezdést jelző sípszó után pedig 1 perces néma csenddel emlékeztünk meg a nemrégiben elhunyt Puskás Ferencről.

A Murkia a Tóth, Takács R., Katona, Hegedűs, Kónya összeállításban kezdett, míg a Vacumban a Bujdosó, Takács A., Var-

ga, Baranyi, Torjai ötös lépett kezdőként a pályára. A mérkőzést eleinte a Murkia irányította, de egy szép kényszerítő után Baranyi révén a Vacum vette át a vezetést. Ekkor azonban a Murkia belekezdett a gólyártásba: Kónya éles szögől egyenlített, majd Katona a vezetést erő gólt is megszerezte, az állás tehát 3-1-re módosult. Ezután frissítettek a fiatalabbak. A sérült Túri helyére igazolt Földi, és a néha Van Nisterooyt idéző - Kasza lépett pályára. Mindketten jó cserének bizonyultak, mert először Kasza pofozott közelről egy kipattanót a hálóba, majd Földi ki is egyenlített.

A második féldőben

inkább a védekezésre koncentrált mindkét fél. A Murkia jutott ismét előnyhöz, és erre még tudott válaszolni a Vacum, de Hegedűs szabadrúgás-gólja győzelmet ért. Mindkét oldalon adódtak helyzetek a meccs végén, de erőnlétilag és fejben is jobban bírták a finálét a címüket megvédő 12.-esek, így az 5-4-es győzelem után megérdemelten emelhették magasba a trófeát.

Ezúton szeretnék köszönetet mondani min-

den Suta-kupában résztvevő csapat nevében a szervezőknek, hiszen nélkülük nem jöhetett volna létre a torna.

Tavasszal folytatódnak a küzdelmek, mindenkinek lehetősége lesz tehát a javításra, ha nem úgy sikerült az ősz, ahogy szerették volna. A jól szereplő csapatok pedig ismét bebizonyíthatják, hogy helyük van a legjobbak között.

Horváth Bálint

Mi a különbség a mákos tészta és a mókus között?

Kiradjuk őket az erdőbe egy fa alá, a mókus felmászik a fára, a mákos tészta ott marad.

Szell Andrea tanárnő

Többet érsz nekem, mint amennyit az ezüst, vagy az „aranyér”! *G. Á. B.*

„Olyan paraszt vagy, hogy a vizet is megrágod.”

UNALMAS ÚT...

Léptem három lépcsőfokot, majd leültem.
Leültem a hideg ülésre, és merengtem...
Merengtem róla, magamról és rólunk;
Arról, hogy miért is nem egy pár vagyunk.

Az elején még csak azt éreztem,
Hogy rajta kívül nincs miért élnem.
Hogy, ha nincs ő, akkor kár harcolnom,
Ha elestem, nincs kiért felállnom.

Tudtam, ha elesek az élet csatájában,
Ő nem segít, hogy újra lábra álljak.
Vagyis nem segít szerető társként,
Legfeljebb egyszerű barátként.

Mellette állok, és nem veszi észre,
Hogy én is nő vagyok és megőrülök érte.
Nő vagyok és nem csak egy haver;
Egy nő, kinek szíve érte ver...

Majd hirtelen összezavarodtam,
Szinte minden gondolatom elillant.
Valami furcsát éreztem...
Görcsbe rándult a gyomrom és remegtem.

Óvatosan, félve megfordultam...
Egy ismerős nadrágot és cipőt láttam.
Igen. Ő lépett fel a lépcsőn,
De sajnos már későn.

Láttam, hogy a busz zsúfolásig tele,
Így biztos volt ,hogy nem beszélgethetek vele.
Unalmas út...Ez várt rám,
Hisz közénk állt nem egy férfi, nő, fiú és lány.

Közel, mégis távol volt,
De ez már nem csak a hazaútról szólt...
Nem foghatom meg a kezét, pedig ott van mellettem
Minden nap minden egyes percében.

DECEMBERI SMS

Amíg élünk, lesz karácsony,
Amíg élünk, lesz szeretet,
Amíg hiszünk, gyerekek leszünk,
Ilyen életet kívánok neked.
Van karácsony,
Van szeretet,
Valamiben hiszünk. Mi kell még?
Forogjon 2006 felé
Az óriási életkerék!
És még ezt is bepötyögöm;
Mindenkinek B.U.É.K.!

Nashira

2005. december 24.

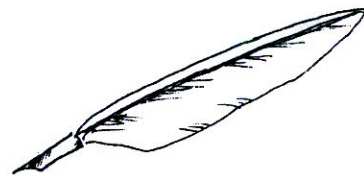
MAJD

Trisztán (D.P.-nek)

Cirógat a bársonymosoly,
Aranyfekete tüzéséggel
Pironkodva, de levetem
Riadtságom, majd egy éjjel.
Imbolyog a lépted,
Nem látsz még oly tisztán.
Elhiszed, hogy leszel egyszer ajkaimon Trisztán?

Nashira

2006. október 17-én este este

HANGOS A CSEND

Színlelt érzelmek,
Hideg szavak,
Lassan azt is feledjük,
Ami megmaradt.

A csend minden szónál
Többet mond,
Hisz arról mesél,
Mi sose volt.

Azt kérdezted : szeretlek-e?
Álltam szótlan, csendesén,
Válaszolni nem mertem,
Mert hazudni helytelen.

A köztünk lévő csönd kiált.
Fájdalmas szavakat,
S ellenük tenni nem tudunk,
Csak hazugságokkal.

TÁVSZERELEM

Azt mondják: „A távollét a kis tüzeket kioltja, a nagy tüzeket fellobbantja.” Egy távolsági kapcsolat mindig más, általában több fájdalommal jár, mint egy hagyományos. Mégis sokszor esünk szerelembe egy térben messzi, lélekben közeli lánnyal, vagy sráccal.

Eddig valahányszor szóba került, hogy a barátom messze lakik, a reakció ugyanaz volt: „Tök jó!” Tényleg az? Ez sok dologtól függ: a kortól, a szülők és a másik fél hozzáállásától, a távolság nagyságától, és főként a szerelem erejétől.

Egyszer azt olvastam egy honlapon, hogy az interneten, nagy távolságból szövődő kapcsolatok nem lesznek hosszú életűek, de számomra már többször is bizonyosodott, hogy ez nem igaz.

Épp ellenkezőleg, a nagy igazság: csak azt értékeljük igazán, aminek nem élvezhetjük az értékeit. A távkapcsolatokban a legrosszabb és egyben a legjobb dolog a hiányérzet, a másik fél elérhetetlensége. Ez biztosítja, hogy a szerelmesek soha ne unják meg egymást, ugyanakkor kifejezetten szenvedéssel, gyöttrődéssel jár. Megvan a szabadság,

de félok, hogy a másik talál valaki mást, közelebb. Míg nem találkoztok, lehetsz slampos – de sokszor pont akkor nincs ott, mikor igazán gyönyörű vagy. (Murphy törvénye - szerk.) Mi-

kor vele vagy, te vagy a legboldogabb – de legtöbbször mikor nagy szükséged volna rá, nincs melletted. A technika vívmányainak köszönhetően beszélhettek, láthatod is -de ez olyan, mintha egy éhező elé tennék

egy szép képet a kedvenc ételéről. Sokat beszélgethettek, így többnyire jól megismerhetitek egymást, és az esetek többségében igazán bensőséges kapcsolat is kialakulhat közöttetek. Persze, ehhez vagy nagyon kedvező díjú csomag kell a telefonodba, vagy hosszan ücsöröghetsz a gép előtt. Mindig ott lebeg fölötted a hiánya, ám kitörő örömmel

Egy ilyen szerelem nagyon érdekesen alakulhat. Leginkább hosszú időtartamot ölel fel, minimális „veszekedéssel”, és, mivel kevesebb az együttöltendő idő, így igazából az események gyorsabban peregnek, a kapcsolat nagy ugrásokban fejlődik. Sajnos az sem kizárt, hogy az egyik fél megunja az örökös várakozást, utaztatást és közelebb keres társat.

Nem mindig van lehetőség arra, hogy a szerelmesek felváltva járjanak le egymáshoz, az ilyen esetekben nagyon fontos a megértés, együttműködés.

Így vagy úgy, a távszerelmesek is úgy élik „együtt-magányosan” napjaikat, mint azok, akik egymás közelében lehetnek. Mégis, ha az ember néha úgy is érzi, nem jó ez így, kárpótolja a melegség, mely összeköti egy másik emberrel, valahol messze, messze...

Yoru

üdvözölheted, mikor végre találkoztok. A lényeg, hogy hatalmas türelem kell egy távolsági kapcsolathoz. Ismerek olyat, aki külföldön találta meg a párját, s évente csak egyszer találkozhatnak...

20 000 kg súlyú lenmagot megvásárolna egy 10 éves prérifarkas Afrikából. E-mail: ujsagvari@yahoo.com, cím: 6722, Szeged Szentháromság u. 3., telefonszám: titkos.

OLVASS A BETŰKBŐL!

Mint oly sok tudományágnak, a grafológiának sem ismerjük pontosan az eredetét. Egy biztos, amióta az ember nyomokat képes hagyni különböző eszközökkel, különböző felületeken mindig voltak emberek, akik ezeket szívesen elemezték. Számos híres tudós foglalkozott a témával, és dolgozott ki különféle elméleteket, én most csupán az alapokról ejtenék néhány szót.

Mi is az a grafológia?

A grafológia a kézírás elemzése, a belőle való következtetés az ember tulajdonságaira, jellemére.

Most jöhet jól egy teleírt magyarfüzet, de egy nemrég írott levél a legideálisabb, ha kíváncsi vagy, hogy a grafológia mit árul el rólad! Természetesen mások írását is megvizsgálhatod, a lényeg, hogy a szöveg legalább egyoldalmi terjedelmű legyen. Itt leírom, hogy néhány szempontból nézve, milyen típusú emberről van szó:

1. Vizsgáljuk meg a betűk nyomatékát! Mennyire érezhetőek a túloldalon?

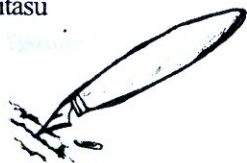
- *erősen kidudorodnak:* céltudatos, gazdag érzelmi életű, erős akaratú
- *nem tapintható, alig érezhető:* gyenge akaratú, ingatag jellemű, sivár érzelmi életű

2. Milyenek a sorközök?

- *nagyok:* világos gondolkodású, önállóságérzetű
- *növekvők:* növekvő biztonságérzetű
- *szűkülők:* gátolt, önállóságigényű
- *ingadozók:* tárgyilagosságra törekvő

3. Sorok: (hangulatra vonatkoznak)

- *egyenes:* rendíthetetlen, kiegyensúlyozott
- *emelkedő:* lendületes, optimista, energikus
- *süllyedő:* rosszkedvű, csalódott, depressziós
- *hullámzó:* bizonytalan, céltudatlan, érzelmi labilitású

4. Íráskép:

- *rendezett:* következetes, előre tervező
- *rendezetlen:* hanyag

5. Betűk dőlésszöge:

- *normál:* józan gondolkodású
- *jobbra dől:* szenvedélyes, művészelletet takar
- *balra dől:* gátolt, érzelem elfojtása, akarat dominál
- *ingadozó:* akarat, értelem és érzelem harca

6. Betűk mérete:

- *nagy:* szereplési vágy, nagy célok, a valóság semmibevétele
- *nagy kezdőbetű:* önbizalom, bátor
- *kicsi:* szerény, takarékos, óvatos, pedáns

7. Betűk típusa:

- *telt betűk:* vizuális
- *sovány betűk:* racionális

Enikő

Igen... Ezt mondják a „nagyok”, de kinek is van ideje az írásképet rendezgetni a háborúk és földrengések lázas jegyzetelése közben?

A NAGY KRESZ-VIZSGA

1. Ön a megengedett legnagyobb sebességgel, 60 km/h-val száguld autópályán. Mit tesz, ha a kis vakond épp maga előtt fúrja ki magát a földből?

- A) Semmit.
- B) Növeli sebességét, hogy ezzel félelmet keltsen a kis vakondban.
- C) Növeli sebességét, hogy a kis vakond nyugodtan átkelhessen...a másvilágba.

2. Ön áthajt a pirosan egy útkeresztvezérlésben, mire egy kis tehergépkocsi vezetője magára dudál. Melyik kezét töri el?

- A) Egyiket sem.
- B) A jobbát, mivel jobbkéz-szabály van érvényben.
- C) Mindkettőt, hogy egy darabig ne dudálhasson többet.

3. Ön nagy forgalmú úton közlekedik télen, 0 °C alatti hőmérsékletben. Megállhat-e az út közepén, hogy szomját a fagyálló folyadékkal oltsa?

- A) Igen.
- B) Nem, mert a fagyálló mérgező.
- C) Nem, mert ön nem fagyálló.

4. Ön lakott területen közlekedik. Mit tesz, ha a menetrendszerinti busz irányjelzést adott, hogy ki szeretne állni a buszöbölből?

- A) Lassít, és elengedi.
- B) Felszáll a buszra, és felszólítja a sofőrt a manőver megszüntetésére.

6. Mit tesz, ha azt látja, hogy az ön előtt haladó motorosnak nincs ki mind a négy kereke?

- A) Rendre utasítja, szükség esetén hangjelzéssel.
- B) Semmit, hiszen a motorkerékpárnak csak két kerékre van szüksége.

7. Megállhat-e lakott területen belül lekváros kenyeret kenni?

- A) Nem, mert veszélyezteti a személy- és vagyónbiztonságot.
- B) Igen, de csak a konyhában.

18. Hogyan kell kiengedni a kéziféket?

- A) Megfogom, azt bumm.
- B) Bumm, azt megfogom.

8. Mire figyelmeztet ez a tábla? (a piros keretű háromszögben egy őz látható)

- A) Arra, hogy itt forgatták a Bambit, és a sok könnytől az úttest erősen csúszóssá vált.
- B) Az útra vadon élő állatok léphetnek (...egyszer)

10. Pörögjön egy percig folyamatosan egy függőleges tengely körül. Tudja-e, melyik a jobbkeze?

- A) Igen.
- B) Nem.
- C) Van kezem?

12. Adhat-e hangjelzést lakott területen kívül?

- A) Igen, de csak kakaskukorékolást, vagy gorillaüvöltést, ill. szélsőséges esetekben békabrekegést.
- B) Nem, sohasem.

13. Adhat-e füstjelzést lakott területen belül?

- A) Nem.
- B) Csak akkor, ha a települést sziúindiánok vagy apacsok lakják.

14. Vezethet-e járművet, ha alkoholos italt fogyasztott?

- A) Igen
- B) Nem.
- C) Nem egyértelmű a kérdés, mert nem derül ki egyértelműen, hogy ki fogyasztott alkoholos italt.

15. Beülhet-e gépkocsiba, ha gyógyszer hatása alatt áll?

- A) Nem.
- B) Igen, ha az a gyógyszer hatása alatt áll.

16. Hogyan reagál, ha elromlik az elektromos kormány szerv?

- A) A legközelebbi javítóműhelyhez igyekszik.
- B) Te jó ég, elromlott az elektromos kormány szerv'...Óóóó!

17. Áthajthat-e a zebrán, ha az mozog?

- A) Igen.
- B) Nem, mert az Győzike.
- C) Igen, mert az Győzike.

Gát Ákos Bence

Felügyelő tanár: Csizsár Imre **Főszerkesztő:** Gát Ákos Bence (11.f) **Segédszerkesztő:** Udvari Krisztina (11.b) **Írók:** Bedő Enikő (9.b), Bialkó István (11.f), Csizmadia Georgina (9.c) Furdek Izabella (10.b), Fischer Tamás (11.d), Gát Ákos Bence (11.f), Horváth Bálint (11.c), Marsi Gabriella (10.b), Patyi Zsófia (10.c), Szatmári Tamás (11.a), Török Wanda (9.c) **Grafika:** Varga Lilla (9.c)